

f. Eks. 20 000 Kr., skønt han havde 30 000 eller 40 000 Kr. i Indtægt, og Landsoverskatteraadet har da truffet den Afgørelse, at vedkommende kun skulde betale det Beløb, han havde betalt for lidt i Skat, men ikke skulde erlægge nogen som helst Bøde. Hvis det bliver almindeligt, hvorfor i al Verden skulde Folk saa opgive rigtigt, naar de vil unddrage sig Skattepligten? Det er moralsk forkasteligt, at de opgiver urigtigt, men det er fristende at gøre det, for de siger som saa: i det Tilfælde, det bliver opdaget, kommer vi kun til at betale det, vi ellers skulde have betalt, og bliver det ikke opdaget, bliver vi fri for at betale. I Statsskatteloven staar der, at den, der har givet urigtige Oplysninger, kan dømmes til at betale indtil 4 Gange den for lidt betalte Skat. Den Bestemmelse vil jeg meget ønske kunde blive indført i den kommunale Skattelov. Alle har efter min Mening Pligt til at betale Skat af deres Indtægt; for Arbejderne og fastlønnede Folk gælder det, at de maa til Skattemyndighederne opgive til Hvid og Skilling, hvor meget de har tjent, og det er kun rimeligt. Men det er da ogsaa kun rimeligt, at alle andre kommer til at betale til Hvid og Skilling af den Indtægt, de har. Det kan ikke være noget Stridsspørgsmaal, for det er vi sikkert alle enige om, at enhver skal betale Skat af sin Indtægt.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling. Jeg haaber, det maa lykkes at forbedre Lovforslaget betydeligt, saaledes at vi med større Tilfredshed kan stemme for det, end hvis det kommer til at foreligge til Afstemning i denne Skikkelse. Men jeg vil tillige henstille, hvis vi ikke kan naa til en rimelig Ordning her, at Loven da bliver tidsbegrænset, og at Ministeren tager min Henstilling om Nedsættelse af et Udvalg til Følge, saaledes at vi kan naa til at faa en god kommunal Skattelov.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen kom med den efter min Mening velfortjente Kompliment til det nuværende Ministerium, at vi søgte at spare Staten for unødvendige Udgifter. Han føjede dertil ganske vist den Beskyldning, at vi til Gængæld søgte at lægge Udgifterne over paa Kommunerne og i den Anledning havde anlagt Sag mod en Kommune, som ikke var socialdemokratisk. Jeg skal i den Anledning give en Oplysning. Komplimenten takker jeg for, den er jeg

enig med det ærede Medlem i. Jeg er derimod ikke absolut enig med det ærede Medlem i det øvrige. Naar Justitsministeriet anlagde Sag mod denne Kommune, som ikke er socialdemokratisk, saa burde det ærede Medlem have oplyst, at det gjorde det efter Forhandling med Købstadsforeningen. Det ærede Medlem kender noget til Købstadsforeningen, saa det vilde have set pænt ud, hvis han samtidig havde oplyst dette. For det andet vilde jeg ogsaa have sat Pris paa, at det ærede Medlem havde sagt: det er egentlig ogsaa en Elskværdighed af den nuværende Justitsminister, at han er gaaet til Domstolene for at faa et stort Tvivlsspørgsmaal afgjort, nemlig det Spørgsmaal, om visse Udgifter skal bæres af Kommunerne eller af Staten. Thi det ærede Medlem kunde passende have tilføjet: Jeg har mange Gange overfor Justitsministeren gjort gældende, at der lægges mange Udgifter over paa Kommunerne, uden at det egentlig er sikkert, at de hører hjemme dér; lad os en Gang faa en Domstolsafgørelse. Nu faar vi den, og jeg tror, at baade det ærede Medlem og jeg vil tage os det forholdsvis let, hvordan den falder ud; men vi faar altsaa en Afgørelse.

Endelig kunde jeg spørge det ærede Medlem, naar han siger, at vi lægger mange Udgifter over paa Kommunerne, om jeg husker ganske forkert, naar jeg siger, at et Medlem af Folketinget, som ogsaa er Borgmester i en sjællandsk Købstad, har henvendt sig til den nuværende Justitsminister om en Sag, hvor den tidligere socialdemokratisk-radikale Regering har paabyrdet Kommunen Udgiften til store Byggeforanstaltninger eller Byggeforandringer, og hvor den nuværende Justitsminister har hjulpet Kommunen netop til at slippe for de Udgifter, som derved vilde være paaført Kommunen. I hvert Fald kan jeg kun sige, at Justitsministeriet har Villie til ikke blot at fritage Staten, men selvfølgelig ogsaa Kommunerne for Udgifter; thi Kommunernes Udgifter gaar i Virkeligheden ud over alle os uheldige Skatteborgere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Ja, der er ingen Grund for den højtærede Justitsminister til at takke saa meget for den „Kompliment“, at Ministeren søger at spare Staten for unødvendige Udgifter, for det er jo kun